

ת"פ 2170/05/21 - מדינת ישראל נגד גיל ידעי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 2170-05-21 מדינת ישראל נ' ידעי

ת"פ 5518-04-23

לפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה נגד הנאשם	מדינת ישראל גיל ידעי
-----------------	--	-------------------------

גזר דין

כתב האישום המתוקן והסדר הטיעון

1. ביום 28.2.22 הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב אישום שתוקן בהתאם להסדר טיעון דיוני בת"פ 2170-05-21. בהתאם להבנות בין הצדדים, הופנה אל שירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. בין הצדדים לא גובשו הסכמות לעניין העונש. לאחר שהתקבלו בעניינו של הנאשם מספר תסקירים ונשמעו טיעונים לעונש, התייצב הנאשם לשימוע גזר דין. באותו מעמד, הודיע הנאשם על צירוף תיק נוסף כמפורט להלן:

ת"פ 2170-05-21 (להלן: התיק העיקרי):

במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים אשר התגוררו תחת קורת גג אחת ולהם שני ילדים קטינים.

על פי האישום הראשון, בתאריך 24.12.20, לאחר שהנאשם גילה שהמתלוננת עשתה שימוש בכרטיס חיוב של אביו, התקשר הנאשם אל המתלוננת ואמר לה "אל תשני היום בבית, אל תדאגי, אני אראה לך מה זה יא בת זונה יא שרמוטה". בעקבות דבריו, המתלוננת והקטינים יצאו מן הבית. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

על פי האישום השני, כיומיים עובר לתאריך 22.12.20, בעקבות רצונה של המתלוננת להתגרש, הניח הנאשם את ידו על פניה של המתלוננת ודחף אותה, וכן העיף כוס חד פעמית על רצפת הבית. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירת **תקיפת בת זוג**, לפי סעיפים 379 ו-382(ב) בחוק העונשין.

על פי האישום השלישי, כחמישה חודשים לערך עובר ליום 24.12.20, איים הנאשם על המתלוננת באומרו כי ישבור

לה את כל הבית. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירת **אימים**, לפי סעיף 192 בחוק העונשין.

על פי האישום הרביעי, שלח הנאשם לנייד של המתלוננת הודעת טקסט בה נכתב: "**ואני בוחר שתפסיקי לעבוד אחרי הצהריים, זה שהיה לך את הפריבילגיה לעשות בית זונות זה כי אני עבדתי על זה!!!! ומעכשיו נגמרו המשחקים האלה!!!! את תצאי לעבוד בבוקררר כמו כולם ואם לאאאא אכנס לכלא אחרי שהרמתי לך את המקום שם!!! לא יהיה לך קליניקה אני נשבע!!!!**" בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירת **אימים**, לפי סעיף 192 בחוק העונשין.

על פי האישום החמישי, בתאריך 5.11.19, התפתח שיח בין הנאשם למתלוננת סביב מנהגו של הנאשם לישון עם הילדים במיטתם ולא עם המתלוננת. בנסיבות אלו אמר הנאשם למתלוננת כי הוא בעל הבית והיא לא תחליט עליו. בהמשך הכה הנאשם את המתלוננת ברגליה במכות אגרופי בעת ששכבה במיטה. בעקבות מעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת המטומות נרחבות ברגליה. בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירת **תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 382(ג) בחוק העונשין.

ת"פ 5518-04-23(להלן: תיק הצירוף)

במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג גרושים.

על פי האישום הראשון, בתאריך 30.1.23, הגיע הנאשם לבית הספר בו עובדת המתלוננת ולומד בנם המשותף על מנת לאסוף אותו. הנאשם קילל את המתלוננת וירק לעברה.

בגין מעשים אלו הורשע הנאשם בעבירת **ניסיון תקיפת בת זוג**, לפי סעיפים 379 ו-382(ב) יחד עם סעיף 25 בחוק העונשין.

על פי האישום השני, בתאריך 16.1.23 שלח הנאשם למתלוננת מספר רב של הודעות אשר חלקן הכילו תוכן מאיים. בין היתר כתב:

"**הזדמנות אחרונה יש לך לפני שהכדור מתחיל להתגלגל ואני נשבע לך שהכדור יגיע מכל כיוון ויהיה מאוחר מדי..."; "תפגעי בי עם הילדים אני אפגע לך בחברות שלך... תעשי חישוב מסלול כי אני שם זין עליך..."; "תלחמי בי עם הדבר הכי יקר לי אני אחריב לך את השם וכבוד המעפן שלך י'מסכנה, זונה!!!!"; "התחנתתי עם השטן בכבודו ובעצמו.. ידעתי שהנשמה שלך שחורה...".**

בגין מעשים אלה הורשע הנאשם **בריבוי עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק**, לפי סעיף 30 בחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982, ובעבירת **אימים**, לפי סעיף 192 בחוק העונשין.

תסקירי שירות מבחן

2. תסקיר מיום 19.2.23 סקר את קורותיו של הנאשם: יליד 1991, גרוש ואב לשני ילדים בני 6 ו-8. מתגורר בגפו בדירה שכורה בגדרה ועובד בעסק המשפחתי בתחום המזון. הנאשם סיים 10 שנות לימוד במהלכן למד בבית ספר חרדי. בגיל המתאים גויס לצבא וסיים שירות צבאי מלא. הנאשם שיתף כי הוא צורך קנאביס רפואי מידי יום בשל כאבים מהם סובל ונמצא בתהליך של קבלת רישיון לצריכת קנאביס. שירות מבחן התרשם כי הנאשם מחזיק בעמדות מקלות לגבי שימוש בחומרים משני תודעה ללא רישיון.
3. את המתלוננת הכיר הנאשם בגיל ההתבגרות ולאחר שבע שנות חברות נישאו. תיאר קשר מורכב בו נהגו בני הזוג לקלל ולהשליך חפצים. בהתייחסותו לעבירות, הודה הנאשם בביצוען והביע רצון לבחון את התנהלותו. בשיחה עם המתלוננת, מסרה לשירות מבחן כי לאורך שנות הנישואין חוותה אלימות פיזית ומילולית מצד הנאשם וגם כיום התנהגותו כלפיה מתאפיינת בצרכי שליטה ואובססיה כגון שיחות בלתי פוסקות. מאז הגירושין לפני כשנתיים, הוצאו לבקשתה מספר צווי הרחקה והגנה ואף פנתה למשטרה מספר פעמים בשל חששה מפניו.
4. להערכת שירות המבחן, שקלול גורמי הסיכון והסיכוי מובילים למסקנה כי קיים סיכון להישנות עבירות אלימות כלפי המתלוננת ולצורך הפחתתו יש לשלב את הנאשם במסגרת טיפול אינטנסיבית כגון "בית נועם"- מסגרת טיפולית לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגן. על אף שהנאשם הביע נכונות מילולית להשתלב בטיפול לא ניתן היה לקדם זאת כיוון שכל שילוב בטיפול מותנה בהפסקת השימוש או בהצגת רישיון בתוקף, שכאמור לא הוצג.
5. בדיון שנערך ביום 22.2.23 הצהיר הנאשם שיפסיק את השימוש בסמים ובהתאם לכך התבקש תסקיר משלים.
6. בתסקירים נוספים מתאריכים 23.5.23 ו- 29.6.23 עדכן שירות המבחן כי הנאשם זומן לבדיקת שתן שנמצאה עם שרידי סם ובהמשך מסר בדיקות שתן אשר נמצאו נקיות. בשיחה עדכנית המתלוננת, אמרה לשירות מבחן כי ישנו ניכור הורי מצדו של הנאשם ותארה התנהלות אובססיבית של הנאשם כלפיה. כן ציינה כי פנתה לקבל צו הגנה מטעם בית המשפט והגישה שתי תלונות נוספות בגין איומים, הטרדה ופגיעה לאחר שהנאשם ירק עליה. תארה כי הוא אינו משלם לה דמי מזונות, מאיים עליה כי ייקחו ממנה את הילדים והביעה חשש מפניו.
7. מ"בית נועם" נמסר כי הם סבורים שיש צורך בבחינה של הימנעות מסמים לתקופה ממושכת כדי להתרשם מיציבות הנאשם, שכן על פי הנהלים ניתן לקלוט אדם המתמודד עם התמכרות חצי שנה לאחר שסיים טיפול בהתמכרויות. הנאשם סרב לקבל עמדה זו, תקף את עמדת "בית נועם" ואת עמדת שירות מבחן ולתפיסתו, אינו זקוק לטיפול בתחום ההתמכרויות ואינו מוכן לעבור אבחון בתחום. שירות מבחן התרשם מרמת סיכון גבוהה מהנאשם ובשל סירובו לעבור אבחון בתחום ההתמכרויות לא בא בהמלצה טיפולית.

תמצית טיעוני הצדדים

8. כאמור בפתח הדברים, נשמעו הטיעונים לעונש בשתי פעימות. לענין התיק העיקרי, ב"כ המאשימה, עו"ד רותם נבון פסחה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם. את מתחם העונש ביקשה לקבוע כנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר והפנתה אל פסיקה מתאימה. בטיעוניה סקרה את נסיבות ביצוע העבירות והדגישה כי מדובר במסכת אלימות שנמשכה על פני תקופה, מה שמעיד כי מדובר בהתנהגות מודעת ולא בפרץ אלימות רגעי. עוד ציינה לחומרה, כי הנאשם ליווה את מעשיו במילים מבזות וכוחניות וכי ביצע העבירות לעיני הילדים. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, התייחסה ב"כ המאשימה לעברו הנקי של הנאשם ולהודייתו בכתב האישום וביקשה לקבוע את עונשו בתחתית מתחם הענישה כך שיושתו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, התחייבות כספית ופיצוי למתלוננת. בצד זאת, הפנתה לקשיים העולים מתסקיר שירות המבחן ובהם צריכת קנאביס ללא רישיון ומתן לגטימציה לשימוש בסמים, סירוב לטיפול או אבחון בתחום הסמים, נטייה לצבירת כעס וקשיים בוויסות תגובותיו וסיכון להישנות עבירות אלימות.

9. הסנגור עו"ד ירון פורר, סבור שניתן לקבוע מתחם ענישה מתון שתחתיתו במאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ובתוך כך התייחס לנסיבות ביצוע העבירות בכל אחד מהאישומים וטען כי אינן מצויות ברף גבוה של חומרה. בבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביקש לשקול לקולה את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות שבוצעו במועדים סמוכים לגירושי בני הזוג, את הודייתו של הנאשם והחרטה שהביע וכן את נכונותו לטיפול. בהקשר זה טען כי למעט בדיקת שתן אחת כל בדיקות השתן שמסר הנאשם נמצאו נקיות משרידי סמים ולפיכך הנאשם לא ראה עצמו כמכור ומיאן להשתלב בטיפול בתחום זה. הסנגור הדגיש שהנאשם מוכן ורוצה להשתלב בטיפול ב"בבית נועם" הוסיף כי מאז התסקיר שניתן לפני כחצי שנה הנאשם עבר כברת דרך טיפולית נוספת והוא השתתף בשלוש שיחות במסגרת השירותים החברתיים בנוגע להתמכרות לסמים. סיכומם של דברים, ביקש לגזור על הנאשם עונש מאסר קצר שיינשא בעבודות שירות בצד מאסר על תנאי וקנס.

10. לענין ת"פ 5518-04-23: ב"כ המאשימה, עו"ד מור יעבץ ביקשה לקבוע את מתחם הענישה כנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר. עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, על טיב האישומים והתמשכותם וכן לפגיעה הנוספת בכבודה של המתלוננת אותה גינה הנאשם והעליב במשך מספר ימים. בגדרי מתחם הענישה, ביקשה להעמיד את עונשו של הנאשם על 9 חודשי מאסר וזאת במצטבר לעונש שהתבקש בגין התיק העיקרי, כך שסך הכול יושתו על הנאשם 19 חודשי מאסר בפועל.

11. הסנגור טען כי מרבית ההודעות אינן מכילות דברי איום וכי ההודעות נשלחו למתלוננת על רקע מצוקתו של הנאשם מכך שאינה עונה לשיחות הטלפון והודעות הטקסט שלו ועוסקות ברצונו להיפגש עם הילדים המשותפים. הסנגור הפנה אל המסמך שהוגש (טלנ/1) ממנו עולה כי הנאשם שולב ביחידת ההתמכרויות בפגישות שבועיות ובדיקות שתן, וטען כי הנאשם התגייס לשלוש מסגרות טיפוליות ועורך מאמצי שיקום. בשל כך, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בהטלת מאסר על תנאי.

12. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה וציין כי הוא עובר תהליך התפתחות אישית ונמצא בטיפול תת מודע, אמר שהוא פועל בשיתוף פעולה עם המתלוננת על מנת להתוות להם את הדרך הנכונה. הנאשם סיפר שהוא מנהל בית ספר לספורט בו הוא מחנך 550 ילדים ובני נוער ו"מראה להם את הדרך שאין דבר כזה אלימות". עוד אמר שאינו צורך סמים והתחייב שזו הפעם האחרונה שהוא מגיע לבית המשפט.

13. בהתאם לעיקרון ההלימה, ייקבע מתחם העונש תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ולמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הרווחת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם הינם ידועים, ובבסיסם עומד הצורך בשמירה על שלמות גופה של המתלוננת, בטחונה האישי ושלוות נפשה. לעבירות אלימות בתוך המשפחה, נודעת חומרה מיוחדת, המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה של עבירות מסוג דא. הטעמים לכך נעוצים בכך שמדובר בתקיפה בתוך מערכת סגורה, המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה, כאשר הנפגעת קרועה בין מצב של אלימות המופעלת כלפיה אל מול הרצון לשמור ולגונן על התא המשפחתי או הזוגי והנזקים הקונקרטיים והפוטנציאלים, בעיקר בתחום הנפשי והרגשי (ראו, בין היתר: ע"פ 4875/11 **מדינת ישראל נ' פלוני** (26.1.12); ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.17)).

15. כחלק מהמאבק בתופעה בזויה זו, עמדו בתי המשפט עמדו, לא אחת, על הצורך בענישה מרתיעה. יפים לענייננו הדברים שנפסקו בע"פ 3011/17 **פרץ נ' מדינת ישראל** (31.1.19):

"ואכן, השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוגן וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער."

(ראו גם: רע"פ 7846/21 **אגבאריה נ' מדינת ישראל** (16.11.21); רע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.21); ע"פ 4398/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.10.20); ע"פ 375/22 **מדינת ישראל נ' בסל** (10.2.22)).

16. מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים וזאת בשים לב למספר האישומים, מהות התקיפות והחבלות שנגרמו למתלוננת. גם אם כל אחד מהמקרים אינו ברף גבוה של חומרה, כשלעצמו, יש לתת את הדעת לדפוס ההתנהגות הפוגעני של הנאשם, אשר איים על המתלוננת ותקף אותה בחמישה אירועים שונים שהתפרשו על פני תקופה של כשנה כל אימת שהתנהלה באופן שאינו לרוחו. הנאשם לא הסתפק באלימות מילולית אלא בשני אירועים גם תקף את המתלוננת באופן פיזי. במקרה אחד גרם לחבלות נרחבות ברגליה, באירוע כשנה מאוחר יותר דחף אותה על רקע רצונה להתגרש ממנו וגם לאחר הגירושין ירק לעברה. למתלוננת אמנם לא נגרם נזק פיזי חמור, אך לא ניתן להתעלם מהפגיעה הנפשית שוודאי חשה, עת הותקפה ואוימה בדלת אמותיה, ואף במיטתה, כשילדיה הקטינים נוכחים בבית וכאשר בוזתה על ידי הנאשם בפומבי, במקום עבודתה. על חששותיה של המתלוננת ניתן ללמוד למשל מעובדות האישום הראשון, לפיו עזבה המתלוננת את הבית יחד עם הילדים, לאחר שהנאשם איים עליה. עוד יש לתת את הדעת לפוטנציאל הנזק הטמון במעשיו של הנאשם, שכן, כידוע, עבירות אלימות במשפחה, גם כשהן מתחילות בעצימות שאינה גבוהה במיוחד, עלולות להסלים במהירות ולהביא לתוצאות טראגיות.

17. אשר לת"פ 5518-04-23, האיומים אמנם אינם בוטים או חמורים. את האיום "הזדמנות אחרונה יש לך לפני שהכדור מתחיל להתגלגל ואני נשבע לך שהכדור יגיע מכל כיוון ויהיה מאוחר מדי..." פירשה המאשימה כאיום לשימוש בנשק, אך גם אפשרות שמדובר בפראפרזה על "כדור שלג" שיתגלגל היא סבירה, אולי אף יותר. איומים נוספים נוגעים לפגיעה בשמה הטוב של המתלוננת ובחברותיה, ורובן הם בבחינת מלל לא נעים אשר נסוב בעיקרו על סוגיית מפגשי הנאשם עם ילדיו והמצוקה אותה הוא חש כאשר המתלוננת לא ענתה לשיחותיו והודעות הטקסט ששלח לה בעניין זה. לצד זאת יש לשקול את העובדה שהנאשם אינה מרפה מן המתלוננת, מטריד אותה ועולב בה ללא הרף גם לאחר שנפרדו, וזאת בהמשך ישיר להתנהגותו כלפיה במהלך נישואיהם.

18. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם היא רחבה ומשתנה בהתאם בשים לב למספר האירועים, לנסיבות כל מקרה ומקרה, בהתאם לסוג האלימות שננקטה, עוצמתה והנזק שנגרם בעטייה. בחינת הפסיקה מעלה כי בנסיבות דומות הוטלו על נאשמים עונשי מאסר, בין בפועל ובין על דרך של עבודות שירות. אפנה למספר פסקי דין:

א. רע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.21) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה בכך שהשליך לכיוונה של רעייתו, המתלוננת, נעל ספורט, אחז בידו בנעל נוספת, יצא לעברה - והחל להכותה בנעלו בחוזקה בגבה ובפניה, תוך שגרם לדימום בשפתיה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר ימי או שבועות מאסר ועד 6 חודשי מאסר בפועל, על הנאשם 15 ימי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה נגד קולת העונש והחמיר בעונשו של הנאשם כך שהושתו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לאחר ששקל לזכותו תסקיר חיובי שהתקבל בעניינו. בקשת רשות ערעור נדחתה.

ב. רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16) - נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה כנגד העונש אשר הוטל על המבקש בגין הרשעתו באירוע יחיד של תקיפת בת זוג. המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו על דרך של עבודות שירות ועד ל-14 חודשי מאסר. נגזר על המבקש, נעדר עבר פלילי, עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

ג. רע"פ 7004/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.10.22) - בעת ויכוח בין הנאשם ובת זוגו, הרים הנאשם את בתם הפעוטה וכשהמתלוננת העירה לו על כך, הכה אותה, המתלוננת בתגובה דחפה אותו, והנאשם תקף אותה שוב בכך שהכה אותה במכת אגרוף לעינה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר שאפשר וינשא בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. רע"פ 5861/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.1.20) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שבשתי הזדמנויות שונות נקט באלימות כלפי רעייתו. במקרה האחד הרים המבקש את ידו וניסה לתקוף אותה בעוד שכן אשר נכח במקום, מנע זאת ממנו. במקרה השני תקף המבקש את המתלוננת בביתה כך שנגרמו לה חבלות בפניה ובשפתיה, דם ירד מפיה והיא נזקקה לטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 4 ועד 14 חודשי מאסר, והשית

על הנאשם מאסר בן 10 חודשים, בצד ענישה נלווית. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ה. רע"פ 3801/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.5.18) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שהכה את בת זוגו בפניה וגרם לה לחבלות ולסימנים. בית משפט השלום קבע מתחם העונש ההולם הנע בין מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ו. רע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.21) - המבקש הורשע בכך שעל רק חשד שרעייתו בוגדת בו, לאחר שהתעכבה בשובה הביתה מחתונה אליה יצאה "באישור" המבקש, תקף אותה בכך שהכה בה בידו בעינה כך שנגרמו לה אדמומיות ונפיחות סביב ובארובת. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר ל- 12 חודשים, השית על המבקש, בעל עבר פלילי בעבירות מאותו סוג מאסר בפועל למשך 6 חודשים תוך הפעלת מאסר מותנה למשך 12 חודשים, חלקו בחופף, כך שסה"כ נדון ל- 12 חודשי מאסר בפועל תוך שדחה את המלצת שירות המבחן להשית על הנאשם עונש טיפולי.

ז. ע"פ (מרכז) 34825-11-22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9.7.23) - המערער הורשע בביצוע 3 עבירות של תקיפת בת זוג, באירוע הראשון בזמן במהלך ויכוח בביתם, אחז המערער את אשתו בצווארה תוך כדי שהוא מוליך אותה לאחור; באירוע שני, אחז המערער בצווארה של המתלוננת באמצעות שתי ידיו והצמידה לקיר; באירוע נוסף אחז המערער בזרועה של המתלוננת, שאחזה באותה עת את בתם התינוקת, ומשך אותה מחדר המקלחת בו שהו אל מחוץ לחדר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לעשרה חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי. על המערער הושתו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בצד עונשים נלווים. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה שנקבע אך נוכח הצטברותם של טעמים לקולה, פרק הזמן שחלף, היעדר פתיחת תיקים חדשים וגירושי בני הזוג, קיבל את הערעור והעמיד את העונש על 3 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ח. עפ"ג (מרכז) 8173-01-22 **אבו מחסן נ' מדינת ישראל** (4.7.22) - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בכך שעל רקע ויכוח הוריד את כיסוי ראשה של המתלוננת, אחז בגרונה, היכה אותה באמצעות ידיו, נשך אותה באפה והשליך לעברה כיסא אוכל, כך שנגרמו לה חבלות בדמות שריטות בכף ידה ועל אפה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר והשית על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 12 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ט. עפ"ג (מרכז) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.20) - המערער הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג בכך שסטר על פניה של המתלוננת, וכשהתרחקה ממנו - תפס בידה ומשך אותה לכיוונו, הפיל אותה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשים ועד 18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם ערער, בעל עבר פלילי, 14 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

19. המאשימה הפנתה לרע"פ 7561/23 אל עוקבי נ' מדינת ישראל (19.10.23), שעוסק אמנם בעבירת איומים יחידה, אולם בנסיבות אחרות וקשות יותר - המבקש איים על גרושתו שימסור לאחיה שהיא שוכבת עמו והם יהרגו אותה. הצמיד לראש המתלוננת חפץ ואיים שיהרוג אותה או שישכור מישהו להרגה. בית משפט השלום גזר על המבקש 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מע"ת, פיצוי והתחייבות. ערעור המבקש לבית המשפט המחוזי נדחה תוך שהודגש כי מדובר ברף איומים גבוה במיוחד. בקשת רשות ערעור נדחתה; כן הפנתה לת"פ (נת') 5121-07-20 מדינת ישראל נ' לב (10.11.2020) - שם הורשע הנאשם עבירה של תקיפת בת זוג וריבוי עבירות של איומים כלפי בת זוגו ואמה. בהתאם לאמור בכתב האישום, הגיע הנאשם לבית המתלוננת, פרודתו, סירב לעזוב ואיים עליה ועל אמה איומים קשים ביותר שנמשכו גם לאחר מכן בעשרות הודעות ווטסאפ. כחודש עובר לכך תקף דחף את המתלוננת והיא נפלה. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי רלוונטי, 13 חודשי מאסר בפועל.

20. עוד הפנתה המאשימה לגזרי הדין שניתנו בת"פ (נת') 31445-03-23 מדינת ישראל נ' טסמה (30.10.23) ובת"פ (ת"א) 46957-05-15 מדינת ישראל נ' אליאב (17.8.23) העוסקים אמנם בעבירות עבירות ואיומים כלפי בת זוג אך בנסיבות חריגות ואף קיצוניות, כך שלא ניתן להיעזר בהם לצורך קביעת מתחם הענישה הראוי.

21. מאחר שהטענות לעונש נשמעו, כאמור, בשני מועדים שונים, עתרה המאשימה לקבוע שני מתחמים נפרדים, על אף שבמקרים אחרים של אלימות במשפחה כלפי אותה בת זוג, נוהגת היא לטעון למתחם ענישה אחד, גם כשהוא כולל מספר רב של אירועים. אמנם עסקינן בשני כתבי אישום, אולם אני סבורה שעל פי מבחן "הקשר ההדוק" מדובר באירוע אחד, בשל הזיקה בין העבירות שהופנו כלפי המתלוננת על רקע הקשר הזוגי ביניהם. ממילא, יש לזכור כי בהתאם לעיקרון ההלימה יש להתחשב במספר המעשים העברייניים המרכיבים את האירוע, על מנת לשמר יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם. בהקשר זה נפסק כי "**הבחינה אם העבירות השונות שביצע הנאשם מהוות "אירוע אחד" היא תכליתית-פונקציונאלית**" ומטרתה לשמש כלי עזר לערכאה הדיונית בהשוואת מקרה קונקרטי למקרים אחרים (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) ע"פ 2216/21 עשור נ' מדינת ישראל (19.12.21); ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.14)).

22. בהתחשב במכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר משמעותי שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם הענישה

23. הנאשם נעדר הרשעות קודמות, הודה וחסך בזמן שיפוטי וכן את עדות המתלוננת. נתונים אלה עומדים לזכותו ולפיכך ביקשה המאשימה לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה כך שאין טעם להרחיב בפרק זה. בצד זאת, יש להעיר, כי התסקירים שהוגשו מלמדים על סיכון ממשי להישנות עבירות אלימות נוספות כלפי בת הזוג, והתנהלות הנאשם בפני שירות המבחן מעוררת אף היא קושי לא מבוטל. בסופו של דבר, חרף רצון מילולי לעשות כן, הנאשם לא השתלב בטיפול ולפיכך גם לא ניתן להצביע על הפחתה בסיכון.

24. עוד יש לציין לחובת הנאשם, כי העבירות מושא ת"פ 5518-04-23 בוצעו כמעט שנה לאחר שהורשע בכתב האישום בתיק העיקרי ולאחר שהופנה לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר. אם כן, הנאשם לא חווה את ההליך המשפטי כגורם מרתיע אלא המשיך בהתנהלותו הפגומה כלפי אותה מתלוננת ואף יש לציין כי הגירושין והפרדת הכוחות לא הביאו לרגיעה בהתנהלותו של הנאשם כלפיה.

25. סיכומם של דברים, בשים לב לעמדת המאשימה מצאתי לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של מתחם הענישה ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים.

א. **מאסר בפועל למשך 9 חודשים.**

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, החל מיום 3.3.24 (או במועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות). על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס - יחידת ברקאי, שלוחת דרום סמוך לכלא באר שבע, באותו מועד בשעה 08:00. הנאשם מוזתר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים.
ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת איומים למשך 3 שנים.

ד. מאסר מותנה למשך 60 ימים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת של הטרדה באמצעות מתקן בזק למשך 3 שנים.
ה. הנאשם ישלם לנפגעת העבירה פיצוי בסך של 3,000 ₪. בהתאם לטופס פרטי ניזוק במ/1 ותעדכן את נפגעת העבירה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק. הפיצוי ישולם עד ליום 15.5.24.

ו. הנאשם יתחייב להימנע מעבירות בהן הורשע במשך שנתיים מהיום, וככל שיפר התחייבותו ישלם סך של 2,000 ₪.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, ג' אדר א' תשפ"ד, 12 פברואר 2024, בנוכחות הצדדים.